

JALMARI HAHL

TULEVA

KUNINKAAMME

KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ
OTAVA

TULEVA KUNINKAAMME
PRINSSI FRIEDRICH KARL

TULEVA KUNINKAAMME

TULEVA KUNINKAAMME

KIRJOITTANUT
JALMARI HAHN

HELSINGISSÄ
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA

HELSINKI
LILIUS & HERTZBERG OSAKEYHTIÖ
1918.

» **E**lämä on unta» — tämä runoilijan surumielinen ajatus, jolle hän on rakentanut meille tunnetun ylevän näytelmänsä, on usein johtunut mieleeni, muistelllessani synnyinmaan viime vuosien outoja vaihteita. Olemmehan olleet kuin kiedotut pitkän yön synnyttämään unennäköön, josta vastikään olemme havahtuneet.

Tämä uni ei ole ollut vapauttava ja virkistävä lepotila.

Se on ollut ahdistava painajainen, jota emme ole päässeet pakenemaan, jalkamme kun ovat olleet kahlehditut.

Ken sellaisesta unesta herää päivänpaisteisena huomenhetkenä, hän hieroo silmiään vielä voimatta uskoa, että on vapautunut kuluneen yön kauhuista, ja että auringon hyväatekevä hohde häntä lämmittää. Vasta hetken kulluttua hän sen uskoo ja alkaa siitä iloita.

Suomella on nyt sellainen kirkas heräämishetki. Haihtunut painajainen oli vieraan vallan armoton, orjuuttava kahle, joka viimein on katkennut. Unen haikea

lopputuska, joka sai meidät kavahtamaan hereille, oli verinen veljestaistelu.

Nyt seisomme uuden ajan kynnyksellä, vapaa Suomi haamoittaa edessämme, ja me odotamme vapautemme ylintä valvojaa ja ohjaajaa — odotamme kuningastamme.

Tuleva kuninkaamme on jo tiedossa. Yksi Saksan etevimmistä ruhtinaista, Hessenin prinssi Friedrich Karl, on ilmoittanut suostuvansa vastaanottamaan Suomen kuningaskruunun.

Elämä suuren kulttuurimaan kehittyneissä oloissa, joka miehuuden täysissä voimissa olevalle, riippumattomalle ruhtinaalle tarjoaa mitä avarimman toiminta-alan ja johon lapsuuden ajoilta asti liittyy niin paljon kallista ja rakasta, ei ole voinut estää häntä kaikesta tästä luopumasta, täysin antautuakseen uuteen, perin vaikeaan, vaikka samalla suureen tehtävään: vieraan kansan onnea perustamaan ja valvomaan.

Se on kaunista, ja se luo odotukseemme ihailun ja kiitollisuuden lämpimät tunteet.

Ei siis kumma, että hartain mielin olemme vastaanottaneet viestejä tulevasta kuninkaasta, jo ennenkuin hän astuu maihin rannoillemme, mieskohtaisesti tutustuttaakseen kansamme persoonallisuuteensa.

Historia tarjoaa meille tietoja hänen suvustaan, hänen kanssaan kosketuksiin päässeet henkilöt ovat todistaneet hänestä saamiaan vaikutelmia, ja moni piirre on jo siirtynyt hänen aikalaistensa tietoisuuteen.

Hessenin ruhtinaat ovat kantaisänsä, Gisilbertin, avion kautta Kaarle Suuren sukua, tuon sankarikunin-

TULEVA KUNINGATTAREMME
PRINSESSA MARGARETE

+

kaan ja kulttuurinedistäjän, jonka valtava hallitsijapersoonallisuus vuosisatoja eli kansan mielikuvituksessa sekä runoteoksissa. Gisilbert meni v. 846 naimisiin Kaarle Suuren pojanpojan, Lotharin tyttären kanssa.

Suvun myöhemmistä esi-isistä on tunnetuin ja kuuluisin Filip Jalomielinen (1504–1567), Hessenin maakreivi. Luonteenomaista hänelle oli teräksinen ajatuskyvyyn ja toiminnan tarmo, lämmin harrastus uskonpuhdistukseen, jota hän voimakkaasti tuki, ja hedelmällinen työ kulttuurin hyväksi. Vuonna 1527 hän perusti ensimmäisen evankelisen yliopiston Marburgiin. Niitä tekoja, jotka tuottivat hänelle lisänimensä, oli hänen Württembergin herttualle, Ulrichille, tarjoamansa apu, joka saattoi tälle mahdolliseksi palata menettämänsä maahan. Filip oli persoonallisesti urhoollinen mies sekä pystyvä suurpolitiikkaan. Mutta silti hän ei laiminlyönyt maan hallintoa. Lukuisat olivat hänen laatimansa lait, ja maan tuloja hän melkoisesti lisäsi.

Tuntuu siltä, kuin tämän ruhtinaan suuret ominaisuudet läpi vuosisatojen, kautta monen sukupolven, olisivat periytyneet sille ruhtinaalle, jonka suostumuksesta tulemaan kuninkaaksemme iloitsemme.

Hessenin prinssi Friedrich Karl on syntynyt toukokuun 1 päivänä 1868. Ulkomuodoltaan hän on jalopiirteinen, solakka, kuninkaallinen ilmiö. Näihin ulkonaisiin ominaisuuksiin liittyvät arvoltaan vielä suuremmat sisäiset avut. Ottaessaan osaa Lüttichin valloitukseen osoitti prinssi erinomaista urhoollisuutta. Väkirynnäkössä kaupunkia vastaan oli eräs lipunkantaja kuollut

sankarikuoleman. Prinssi tempasi silloin käteensä lipun ja huusi sotureilleen: »Lapsukaiset, seurakaa minua!» Ja hän johti heidät voittoon, saaden haavan, joka on-neksi täysin parani. Myöhemmin prinssi erosi sota-palveluksesta.

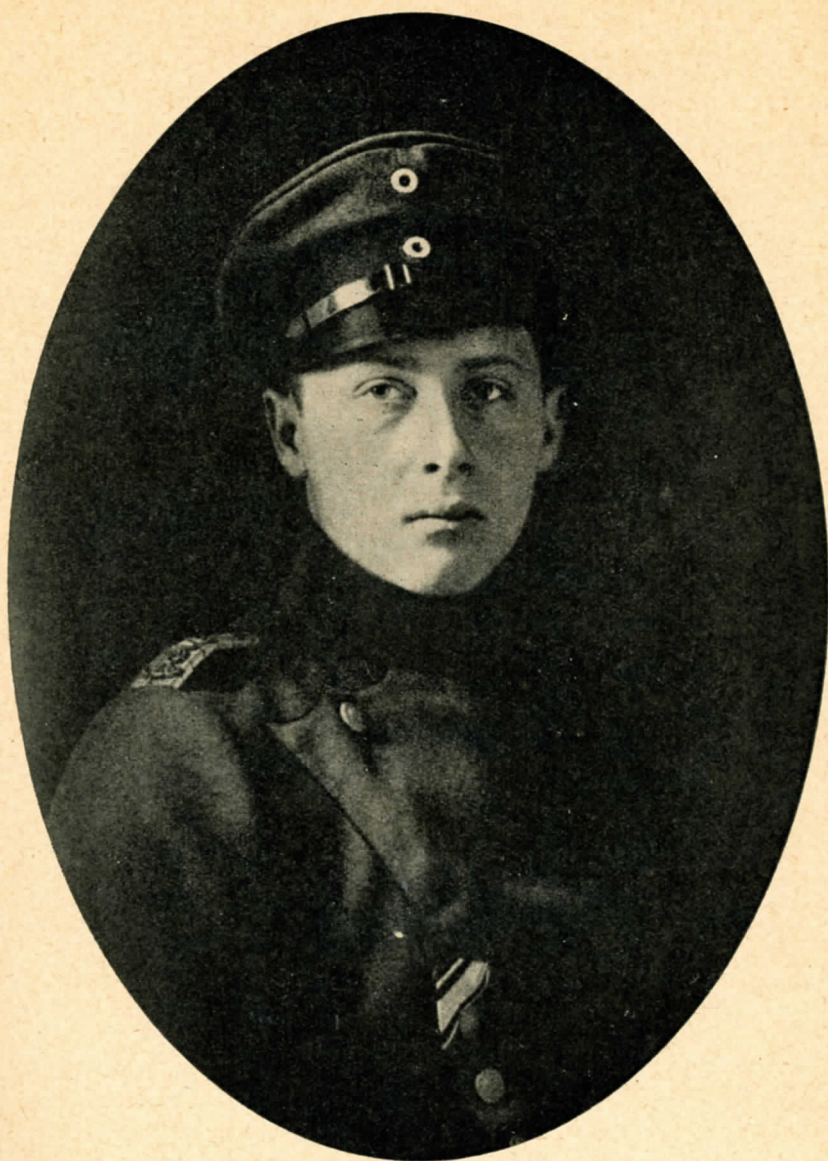
Soturina oli prinssi ankaran velvollisuudentunnon ja järjestyksen mies, vaatien etenkin itseltään paljon, eksymättä sotureihin nähden turhaan tarkkuuteen. Kaksi tapausta kuvaa näitä piirteitä.

Kerran sotakuntoista ampumaharjoitusta toimeen-pantaessa satoi rankasti, ja savinen maa oli läpeensä lionnut. Huolimatta kurjasta säästä prinssi hoiti päälli-köntehtäviään, kahlaten, jopa kontatenkin syvälle upotta-vassa kosteassa savessa, valvoakseen, että kaikki kävi, niinkuin käymän piti.

Toisen kerran oli prinssin komppania suorittanut neljäkymmenen kilometrin pituisen vaivalloisen mars-sin. Siitä huolimatta oli majuri komentanut nämä sotu-rit harjoittelemaan kasarmin pihalle. Prinssi-eversti sattui kulkemaan siitä ohi, käski sotilaiden viipymättä lähteä kotia lepäämään, huomauttaen, että on väärin rasittaa sotamiestä, kun hän on vallan uuvuksissa.

Yhtä inhimillinen, isällinen ja ystävällinen kuin prinssi oli sotilaille, hän oli ylemmille ja alemmille upseereille-kin. Vielä vuosien kuluttua hän, harvinaisen hyvämuisti-nen kun on, tunsu heidät, muisti eri tilanteet, joissa oli heidät kohdannut, ja lausui kullekin herttaisen sanan.

Ajatuksissaan, teoissaan ja esiintymisessään prinssi osoittaa levollisuutta, hänen huomautuksensa ja arvoste-

PRINSSI WOLFGANG

lunsa ovat sattuvat, ja koko hänen olemuksensa henkii tasapainoa, joka on osaksi synnynnäinen avu, osaksi itsehillinnän kaunis tulos.

Vakaumukseltaan on prinssi edistysmielinen, ja hän on ilmoittanut tahtovansa hallita maatamme täysin suomalaisena kuninkaana.

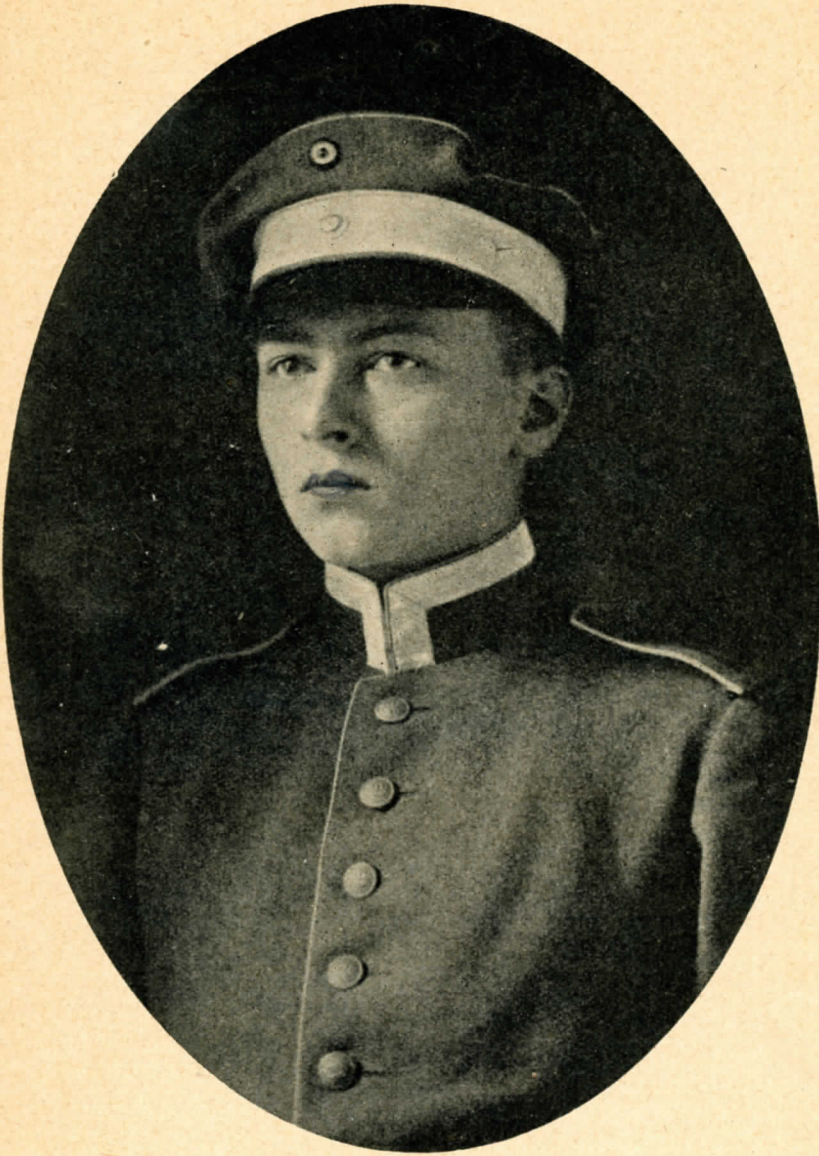
Ilahuttavaa, varsinkin suomalaisen henkisen edistyksen ystävälle, on prinssi Friedrich Karlin monipuolinen, lämmin kulttuuriharrastus. Hän on itse aikamme kaikkein hienoimmin sivistyneitä ruhtinaita, omaten harvinaisen laajan lukeneisuuden, ja avoimin katsein seuraten kaikkia uuden ajan ilmiöitä.

Varsin miellyttävä on prinssin rakkaus säveltaiteeseen. Siinä side, joka on omansa pikemmin kuin mikään muu likentämään tulevaa hallitsijaamme kansaansa. Surunvoittoiset, sointuiset kansanlaulumme ovat hänelle tulkitsevat pohjoismaisen luontomme viehkeyttä ja sisällämme, usein juron ja paksun ulkokuoren alla piilevää, syvää tunnetta. Toivottavasti on myös suurten säveltäjäimme taidemusiikki ilahuttava ruhtinaallista säveltaiteen tuntijaa, hän kun saattaa huomata, että karusta maaperästämme, syrjäisten salojemme syvyydestä on voinut kajahtaa ilmoille kieli, jota jo suuressa maailmassa ymmärretään ja tunnustetaan.

Sivistys- ja taideharrastuksissaan on prinssi Friedrich Karlilla rinnallaan uskollinen ja innokas toveri, hänen korkea puolionsa, Preussin prinsessa Margarete, keisari Wilhelmin sisar (synt. 22 päivänä huhtikuuta 1872). Hohenzollern-suvun laajat sivistysharrastukset

ilmenevät huomattavina tässä henkevässä prinsessassa, tulevassa kuningattaressamme. Hänen erityisesti suosi-
mansa taidelaji on maalaustaide, jota hän itsekin viljelee.
Miellyttävinä piirteinä on meille lisäksi mainittu hänen
oivan perheenemännän ominaisuutensa, hänen herttai-
nen, sydämiä voittava seurustelunsa ja hänen uupuma-
ton työnsä hyväntekeväisyyden alalla.

Näiden korkeiden aviopuolisojen kuudesta pojasta
ovat molemmat vanhimmat, prinssit Friedrich Wil-
helm ja Maximilian, sankareina uhrannut nuoret
elämänsä isänmaalleen. Elossa ovat kahdet kaksoiset,
prinssit Wolfgang ja Philipp (synt. 6 p:nä marras-
kuuta 1896) sekä Richard ja Christoph (synt. 14
p:nä toukokuuta 1901). Hienosti valistuneet vanhem-
mat ovat luonnollisesti huolehtineet heidän kaikinpuoli-
sesta kehityksestään, ja heidän mainitaan olevan reippaita,
pulskaa nuoria prinssejä.

PRINSSI PHILIPP

Tällaisen ruhtinaan luo kohtalo on johdattanut askelemme.

Tällainen ruhtinas on suostunut tulemaan kuninkaaksemme.

Tällainen ruhtinas epäilemättä saapuu maahamme toteuttamaan »kuninkaanajatusta», jota voimme kuvitella näin kuuluvaksi: Suomi on ollut sorrettu, rikkirevitty, heikko valtakunta. Suomi on tuleva vapaaksi, yksimieliseksi, voimakkaaksi kansaksi.

Mutta kuningastamme odottaessamme emme saa yksinomaan antautua iloitsemaan siitä, mitä hän etevine hengen- ja luonnonlahjoineen, jalomielisine pyrintöineen on meidän onneksemme tekevä. Meidän on myös vakaasti ja omantunnon mukaisesti ajateltava sitä, mitä hänellä on oikeus vaatia meiltä.

Ilman kansan altista ja eheää antaumista ja yhteisvaikutusta ei kaikkein etevin ja jaloinkaan hallitsija voi tätä kansaa kohottaa ja onnellistuttaa.

Arveluttavin, tuhoisin paheemme on eripuraisuutemme.

Eivätkö kuluneet synkeät sortovuodet ole opettaneet meitä vihdoinkin veljinä liittymään toisiimme?

Eivätkö veljesvihan iskemät, vielä kipeästi kirvelevät haavat täysin ole paljastaneet, mikä meissä on huonoa ja hylättävää, niin että siitä vapautuisimme?

Emmekö vielä ole kypsyneet maailman edessä kumoamaan sitä nöyryyttävää väitettä, että rotumme ei kykene valtiota muodostamaan?

Emmekö uuden ajan pyhää huminaa kuunnellesamme ole valmiit sen ylevälle alttarille laskemaan kauniimman antimemme, voiton omasta itsestämme?

Vasta jos tämän teemme, saatamme arvokkaana kansana kokoontua kuninkaamme ympärille, vasta silloin ansaitsemme onnen nauttia hänen isällistä johtoaan ja rakkauttaan.

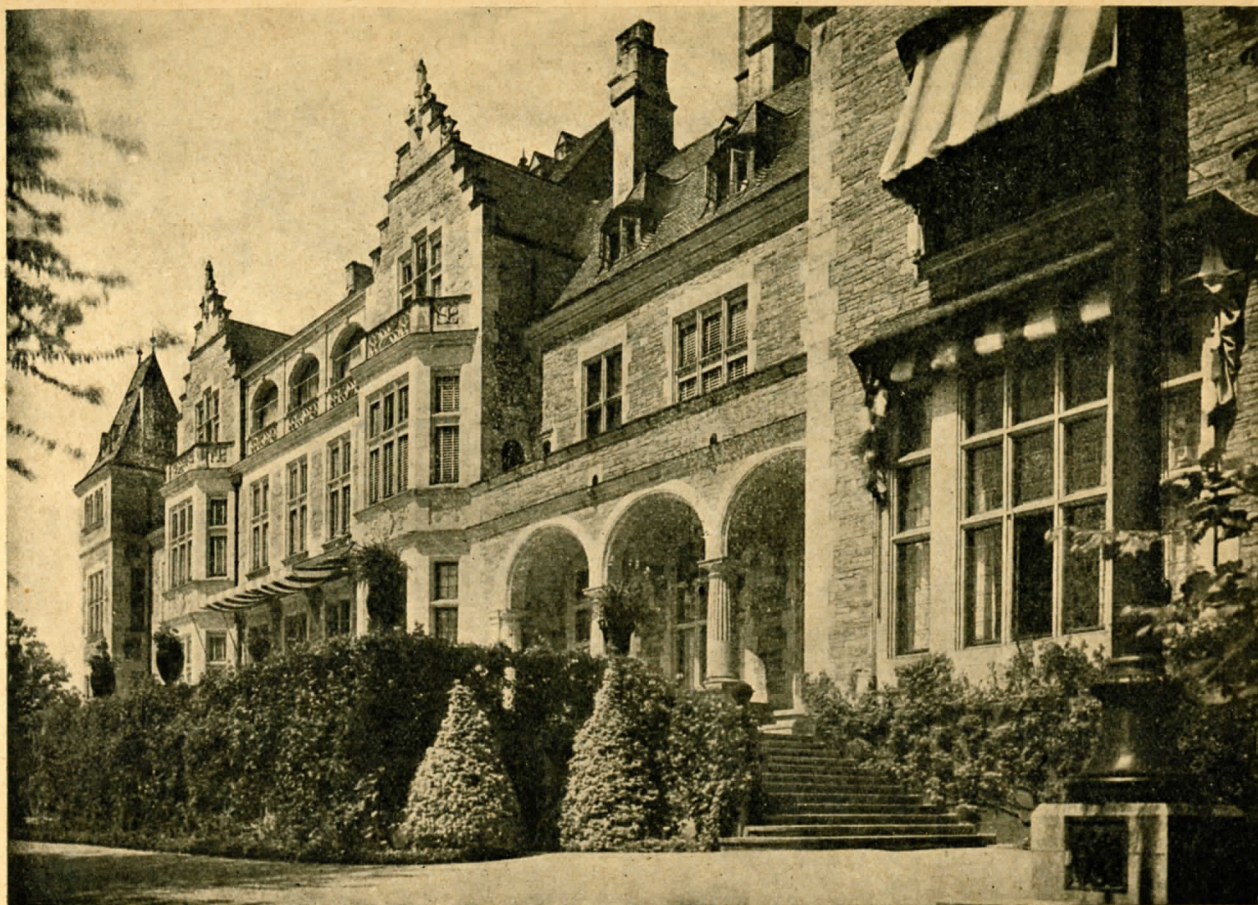
Vasta silloin, kun olemme tuon voiton itsestämme saavuttaneet, on valintamme oleva rehellinen ja eheä, vasta silloin ansaitsemme saavuttamamme vilpittömän luottamuksen, ja silloin on äänessämme oleva täysi ja puhdas kaiku, kun tulevana suurena hetkenä riemuitten kohotamme raikuvan huudon: Terve tuloa Tuhanten järvien maahan, jalo Kuninkaamme!

PRINSSI RICHARD

PRINSSI CHRISTOPH

PRINSSI FRIEDRICH KARLIN LINNA